

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 388/2024-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Gucmanova 19, Leopoldov, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., Podzámska 41/A, Hlohovec, proti postupu Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. BN-3T/63/2022 pôvodne vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/6/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. BN-3T/63/2022 (pôvodne Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/6/2017) **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Prievidza **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. BN-3T/63/2022 **k o n ať** bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **1 000 eur**, ktoré **j e** mu Okresný súd Prievidza **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Prievidza **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **713,96 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 1. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v označenom konaní. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, a zároveň si uplatnil nárok na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 7 000 eur. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.
2. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 388/2024-15 z 22. augusta 2024 bolo žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vyhovené, bol mu ustanovený právny zástupca a ústavná sťažnosť sťažovateľa bola prijatá na ďalšie konanie v celom rozsahu.
3. Z ústavnej sťažnosti a súdneho spisu vyplýva nasledovný stav veci:
4. Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom bola 2. augusta 2016 doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresná prokuratúra“) z 1. augusta 2016 na obvineného sťažovateľa a obvinených ml. [REDAKOVANÉ] a ml. [REDAKOVANÉ] pre zločin výtržníctva spolupáchateľstvom a iné.
5. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/110/2016 z 10. novembra 2016 bola trestná vec sťažovateľa pre prečin výtržníctva spáchaný spolupáchateľstvom a zločin ublíženia na zdraví spáchaný spolupáchateľstvom vylúčená zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie, pričom vec sťažovateľa bola ďalej vedená pod sp. zn. 2T/6/2017.
6. V priebehu roku 2017 bola vec postupne pridelená trom zákonným sudcom (16. februára 2017 sudcovi JUDr. Rastislavovi Dlugošovi, PhD., 1. marca 2017 sudcovi JUDr. Andrejovi Stachovičovi a 19. mája 2017 sudkyňi JUDr. Miroslave Šibíkovej), hlavné pojednávanie nariadené na 16. november 2017 bolo zrušené z dôvodu, že sťažovateľ sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, rovnako aj neskôr stanovený termín hlavného pojednávania nariadený na 25. január 2018 bol zrušený z dôvodu výkonu väzby sťažovateľa taktiež v Rakúsku.
7. Prvé hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 7. februára 2019, na ktorom sťažovateľ požiadal o odňatie a prikázanie veci inému okresnému súdu, ako aj inému krajskému súdu z dôvodu zaujatosti a tiež o pribratie tlmočníka pre rómsky jazyk. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na hlavnom pojednávaní uznesením rozhodol, že predseda senátu a členovia senátu nie sú vylúčení z úkonov trestného konania, sťažovateľ podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 15. mája 2019 rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 7. februára 2019 zamietol ako nedôvodnú. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom ďalej na základe žiadosti sťažovateľa zo 7. februára 2019 opatrením z 22. augusta 2019 pribral na celé konanie tlmočníka z jazyka slovenského do jazyka rómskeho.

8. Hlavné pojednávajúce sa uskutočnilo 24. októbra 2019 za prítomnosti sťažovateľa a jeho obhajcu a bolo odročené na 19. marec 2020. Opatrením z 3. decembra 2019 súd zrušil pribratie tlmočníka pre rómsky jazyk z dôvodu, že bolo preukázané, že sťažovateľ slovenskému jazyku rozumie slovom aj písmom.

9. Ďalšie hlavné pojednávania nariadené na 19. marec 2020 a 28. máj 2020 boli súdom zrušené z dôvodu preventívnych opatrení proti šíreniu ochorenia COVID-19. V priebehu ďalšieho konania bol niekoľkokrát po sebe zmenený zákonný sudca, a to 2. marca 2021 bola vec pridelená sudkyňi Mgr. Alene Búlikovej, 7. apríla 2021 sudcovi Mgr. Jánovi Odnogovi, 6. júla 2021 sudkyňi JUDr. Ivane Mackovej a 26. januára 2022 bola vec pridelená sudcovi Mgr. Jánovi Odnogovi.

10. Dňa 2. mája 2022 okresná prokuratúra podala Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom sťažnosť pre nečinnosť súdu v trestnej veci sťažovateľa podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Dňa 20. mája 2022 nariadil súd termín hlavného pojednávania na 9. september 2022.

11. V súdnom spise je ďalej založený prípis zákonného sudcu z 31. augusta 2022 – návrh Krajskému súdu v Trenčíne na odňatie a prikázanie veci z dôvodu, že v inej trestnej veci sťažovateľa je poškodeným predseda Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom JUDr. Ivan Pavlovič, čo môže vyvolávať pochybnosti o nezáujatosti sudcov vzhľadom na pracovnoprávne vzťahy. Termín hlavného pojednávania nariadený na 9. september 2022 bol súdom zrušený z dôvodu predloženia veci Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci. Návrh na odňatie a prikázanie veci bol Krajskému súdu v Trenčíne predložený 24. októbra 2022.

12. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. novembra 2022 bola vec sťažovateľa odňatá Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a prikázaná Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou. Spis bol Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou doručený 23. decembra 2022 a vec bola pridelená sudcovi JUDr. Jurajovi Valášekovi a neskôr 4. apríla 2023 sudkyňi Mgr. Alexandre Čerňanskej Pindejovej.

13. Dňa 22. mája 2023 okresná prokuratúra podala Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou žiadosť o určenie termínu hlavného pojednávania alebo oznámenie dôvodov brániacich jeho určenie.

14. Hlavné pojednávania sa uskutočnili 25. septembra 2023, 4. decembra 2023 a 26. februára 2024. Hlavné pojednávajúce nariadené na 24. apríl 2024 nebolo možné vykonať z dôvodu neprítomnosti obhajcu sťažovateľa (nutná obhajoba, pozn.). Nariadený termín hlavného pojednávania na 3. júl 2024 bol na základe žiadosti obhajcu sťažovateľa zrušený a bol nariadený nový termín na 23. september 2024.

15. V zmysle zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva v právnej veci sťažovateľa z Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Okresný súd Prievidza, pracovisko Bánovce nad Bebravou.

16. Sťažovateľ uvádza, že vo veci sa uskutočnilo viacero hlavných pojednávanií, avšak do dnešného dňa nebolo vo veci meritórne rozhodnuté. V dôsledku postupu súdov sa sťažovateľ nachádza v stave právnej neistoty už osem rokov a tvrdí, že dochádza k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Postup súdov v predmetnom trestnom konaní bol už predmetom preskúmania ústavným súdom.

18. Nálezom sp. zn. IV. ÚS 559/2022 z 24. januára 2023 ústavný súd sťažnosti sťažovateľa pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nevyhovel. Ústavný súd konštatoval, že rozhodujúcim aspektom v dĺžke napadnutého trestného konania boli obštrukcie na strane sťažovateľa (opakovane namietaná zaujatosť sudcov, opakované žiadosti o odňatie veci konajúcemu súdu a jej pridelenie inému súdu, požiadavka sťažovateľa na tlmočenie z rómskeho jazyka). Primárnym dôvodom dĺžky napadnutého konania, ktorá v čase rozhodovania ústavného súdu dosiahla šesť rokov, bolo správanie samotného sťažovateľa.

19. Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 3/2024 z 10. januára 2024 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pre namietané prietahy v konaní v predmetnej veci pred Okresným súdom Prievidza, pracoviskom Bánovce nad Bebravou z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, keďže z hľadiska celkovej dĺžky konania sťažovateľom označeného porušovateľa (sťažovateľ za porušovateľa označil len Okresný súd Prievidza, pracovisko Bánovce nad Bebravou, pozn.) v trvaní jedného roka nemožno napadnuté konanie považovať za neprimerane dlhé.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a sťažovateľa

20. K ústavnej sťažnosti sa vyjadril okresný súd, ktorý uviedol podrobnú chronológiu konania a zdôraznil, že dĺžku konania vo veci ovplyvnilo samotné správanie sťažovateľa, vyhlásený núdzový stav a prijaté opatrenia súvisiace so šírením ochorenia COVID-19. V prípade konania na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, ako i vtedajšieho Okresného súdu Bánovce nad Bebravou bolo konanie poznačené viacnásobnou opakovanou zmenou zákonného sudcu, ktorá súvisela v tom čase s personálnym obsadením okresných súdov. V súčasnosti zákonná sudkyňa koná bez prietahov, intenzita úkonov s prihliadnutím aj na procesné správanie strán v konaní nedosahuje úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z prehľadu úkonov vyplýva, že súd nariadil vo veci viacero hlavných pojednávaní, na ktorých prebiehalo dokazovanie na hlavnom pojednávaní. Podľa presvedčenia súdu v danej veci sa koná sústredene a efektívne a z uvedených dôvodov považuje ústavnú sťažnosť v celom rozsahu za neopodstatnenú.

21. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sa k ústavnej sťažnosti vyjadril aj ústavným súdom ustanovený zástupca, ktorý po chronologickom popise priebehu konania uviedol, že v uvedenom prípade nejde ani o skutkovú, ani o právnu zložitosť veci a konajúci súd koná so zbytočnými prietahmi. Z prehľadu úkonov nevyplývalo, že by sa sťažovateľ akýmkoľvek spôsobom podieľal na prietahoch v konaní, že by inicioval konania, resp. také postupy, ktoré by znemožnili konajúcemu súdu bez zbytočných prietahov dospieť k rozhodnutiu vo veci samej. Ak aj sťažovateľ využil postupy, ktoré pozná Trestný poriadok, ide o právo sťažovateľa, pričom konajúce súdy majú konať bezodkladne, a nie s neodôvodnenými prietahmi trvajúcimi takmer 7 rokov.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

22. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou

súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (rozsudok ESLP vo veci Wemhoff v. Nemecko z 27. 6. 1968). Ústavný súd konštatuje, že z hľadiska hodnotenia povahy veci vychádza zo všeobecnej zásady uznávanej aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03).

23. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložit'osť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

24. Predmetom napadnutého konania je trestná vec proti obžalovanému sťažovateľovi pre prečin výtržníctva spáchaný spolupáchateľstvom a zločin ublíženia na zdraví spáchaný spolupáchateľstvom, pričom vec sťažovateľa bola v roku 2016 vylúčená na samostatné konanie. Z obsahu ústavnej sťažnosti, súdneho spisu a vyjadrenia okresného súdu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali skutkovej alebo právnej zložitosti veci a ktoré by boli spôsobilé objektívne predĺžiť trvanie trestného konania.

25. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v konaní, ústavný súd konštatuje, že prekážky na strane sťažovateľa spočívajúce v nemožnosti jeho účasti na konaní pred všeobecným súdom z dôvodu výkonu väzby a trestu odňatia slobody v zahraničí (v období rokov 2017 a 2018) a využívanie rôznych procesných prostriedkov, ktoré mu poskytuje Trestný poriadok, mali nevyhnutne vplyv na doterajšiu dĺžku trestného konania. Už v náleze sp. zn. IV. ÚS 559/2022 z 24. januára 2023 bolo správanie sťažovateľa v predmetnom čase posúdené až na úrovni obštrukcií v konaní (opakovane namietaná zaujatosť sudcov, opakované žiadosti o odňatie veci konajúcemu súdu a jej pridelenie inému súdu, požiadavka sťažovateľa na tlmočenie z rómskeho jazyka napriek tomu, že bolo neskôr preukázané, že slovenský jazyk ovláda). Nariadených hlavných pojednávaní sa sťažovateľ zúčastňoval, hlavné pojednávania konané v roku 2024 sa uskutočnili v jeho neprítomnosti. Rozsah, v akom sťažovateľ prispel svojím správaním k dĺžke konania, ústavný súd zohľadnil aj pri posudzovaní výšky priznaného primeraného finančného zadost'učinenia.

26. Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie než doba konania v občianskoprávných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania pre obvineného [obmedzenie práv a slobôd, vplyv na povesť, postavenie v zamestnaní a pod. (napr. rozsudok ESLP vo veci Bagetta v. Taliansko z 25. 6. 1987)].

27. Napokon ústavný súd hodnotil postup súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, vyjadrenia okresného súdu a prehľadu chronologického postupu v konaní. V prvom rade ústavný súd konštatuje, že konanie bolo poznamenané nečinnosťou a tiež neefektívnou činnosťou súdu. Za obdobie 8 rokov bola vec postupne pridelená 9 zákonným sudcom na troch súdoch prvého stupňa, čo nepochybne ovplyvnilo celkovú dĺžku konania. Prvé

hlavné pojednávanie sa konalo až po vyše 2 rokoch od podania obžaloby (7. februára 2019), ďalej je možné identifikovať obdobia nečinnosti súdu od októbra 2019 do októbra 2022 (3 roky) a od decembra 2022 do septembra 2023 (9 mesiacov). Po tomto období už súd konal pomerne plynule. Zároveň ústavný súd zohľadnil aj skutočnosť, že na neprimeranú dĺžku konania upozorňovala súd opakovane aj okresná prokuratúra.

28. I keď k doterajšej dĺžke nepochybne prispelo aj správanie sťažovateľa a prekážky na jeho strane, vzhľadom na uvedené celkové trvanie konania nemožno postup súdu vo veci považovať za sústredený a efektívny. Procesný postup súdu nesmeroval sústredene k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa, o čom svedčia nielen zistené obdobia nečinnosti súdu, ale predovšetkým skutočnosť, že po ôsmich rokoch od podania obžaloby na sťažovateľa nebolo v jeho trestnej veci meritórne rozhodnuté ani v prvom stupni.

29. K argumentu okresného súdu o vplyve systémových personálnych a organizačných dôvodov na rýchlosť konaní ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej takéto okolnosti nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je pomenovanie príčin prietahov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu. Rovnako účelom ústavnej sťažnosti nie je dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter (III. ÚS 103/2021).

30. Taktiež, pokiaľ ide o rušenie nariadených hlavných pojednávaní v súvislosti s opatreniami v čase pandémie COVID-19, ústavný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že nemôže nevziať do úvahy aj okolnosti pandémie a s ňou spojených obmedzení, ktoré sa významne dotkli aj výkonu súdnictva. Ani to však nezbavuje všeobecné súdy povinnosti pokúsiť sa využiť efektívne všetky dostupné procesné prostriedky na ukončenie konania v prvej inštancii meritórnym rozhodnutím (IV. ÚS 518/2020). Ústavný súd tiež konštatoval, že ani epidemiologická situácia nepredstavuje zásadnú prekážku pre fungovanie súdnictva (III. ÚS 421/2020).

31. Možno tak uzavrieť, že celková dĺžka trvania súdneho konania vybočila z rámca požiadavky dosiahnutia konečného rozhodnutia vo veci v primeranej lehote a že nesústredným postupom súdu v napadnutom konaní došlo k neprimeraným prietahom, čím bolo nesporne zasiahnuté do ústavne zaručeného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

32. Keďže ústavný súd zistil, že postupom súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy.

IV.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

33. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie

vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva.

34. V prerokúvanom prípade podľa názoru ústavného súdu prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Ústavný súd prihliadol na celkovú dĺžku konania, zohľadnil predmet a povahu sporu, mieru, akou samotný sťažovateľ prispel svojím správaním k celkovej dĺžke konania, okolnosti veci a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur, ktoré je mu okresný súd v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd návrhu sťažovateľa nevyhovel.

V.

Trovy konania

35. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 713,96 eur.

36. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 11 ods. 3, § 16 ods. 3). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je vo výške 343,25 eur a náhrada výdavkov je vo výške 13,73 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie), čo spolu predstavuje sumu 713,96 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu